

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบาลี ไวยากรณ์เรื่อง สมาส และเจตคติต่อวิชาบาลีไวยากรณ์ ของนักเรียนชั้นเปรียญตรี (ประโยค 1-2, ประโยค ป.ธ. 3)

ในบทนี้เป็นการนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยใช้การทดสอบค่า t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบสมมติฐาน และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของตารางประกอบการอธิบายเป็นความเรียง โดยมีสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	หมายถึง	จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอไว้ 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบาลีไวยากรณ์ เรื่อง สมาส ก่อนและหลังการทดลอง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาบาลีไวยากรณ์ ก่อนและหลังการทดลอง

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของชุดการสอน

การหาประสิทธิภาพชุดการสอน ได้ทำการเปรียบเทียบคะแนนการทำกิจกรรมระหว่างเรียนด้วยชุดการสอน 8 ชุด ซึ่งมีคะแนนเต็ม 760 คะแนน และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 30 คะแนน

ตาราง 3 ประสิทธิภาพของชุดการสอน

รายการ	คะแนนเต็ม	n	\bar{X}	ร้อยละ
คะแนนการทำกิจกรรมในชุดการสอน(E_1)	760	24	610.375	80.31
คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ (E_2)	30	24	19.75	65.83

จากตาราง 3 พบว่าคะแนนการทำกิจกรรมในชุดการสอน ซึ่งมีคะแนนเต็ม 760 คะแนน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 610.375 คิดเป็นร้อยละ 80.31 และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบาลี ไวยากรณ์ เรื่อง สมาส ซึ่งมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 19.75 คิดเป็นร้อยละ 65.83 แสดงว่า ชุดการสอนวิชาบาลีไวยากรณ์ เรื่อง สมาส ชั้นเปรียญตรี (ประโยค 1-2 และ ประโยค ป.ช. 3) มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 65/65

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบาลีไวยากรณ์ เรื่อง สมาส ก่อนและหลังการทดลอง

การหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอน โดยการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียน และคะแนนเฉลี่ยจากการทดลองหลังเรียน ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบาลีไวยากรณ์ ก่อนและหลังการทดลอง

คะแนนทดสอบ	จำนวนนักเรียน (n)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ค่าสถิติ t	Sig.
ก่อนเรียน 30	24	12.25	2.11	+19.00	.00
หลังเรียน 30	24	19.75	2.41		

จากตาราง 4 พบว่าจากการทดสอบก่อนเรียน ซึ่งมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 12.25 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.11 และจากการทดสอบหลังเรียน ซึ่งมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 19.75 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.41 ค่า t +19.00 ค่า Sig. .00 แสดงว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 เจตคติต่อวิชาบาลีไวยากรณ์ก่อนและหลังการทดลอง

การวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาบาลีไวยากรณ์ โดยการใช้แบบสอบถาม ดังแสดงในตาราง 5

ตาราง 5 เจตคติต่อวิชาบาลีไวยากรณ์ก่อนและหลังการทดลอง

รายการ	\bar{X}		S.D.		ระดับ	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
1. วิชาบาลีไวยากรณ์ เป็นวิชาที่น่าศึกษา	4.25	4.25	.608	.737	มาก	มาก
2. วิชาบาลีไวยากรณ์ เป็นวิชาที่สนุกสนาน	3.08	4.04	.717	.690	ปานกลาง	มาก
3. นักเรียนต้องการเรียนวิชาบาลีไวยากรณ์	3.83	4.17	.637	.637	มาก	มาก
4. นักเรียนต้องการค้นคว้าความรู้วิชาบาลีไวยากรณ์	3.96	4.08	.751	.584	มาก	มาก
5. นักเรียนตั้งใจทำงานหรือกิจกรรมวิชาบาลีไวยากรณ์ทุกครั้ง	3.83	3.79	.816	.658	มาก	มาก
6. นักเรียนคิดว่า การท่องหลักสูตรวิชาบาลีไวยากรณ์ มีความจำเป็นต่อการเรียนวิชาบาลีไวยากรณ์	4.08	4.67	.717	.482	มาก	มากที่สุด
7. นักเรียนคิดว่า การทบทวนหลักสูตรวิชาบาลีไวยากรณ์อย่างสม่ำเสมอ จะทำให้จำแม่นและนำไปใช้อย่างถูกต้อง	4.00	4.58	.659	.504	มาก	มากที่สุด
8. การเรียนวิชาบาลีไวยากรณ์ ทำให้นักเรียนมีความรู้กว้างขวางขึ้น	3.96	4.17	.359	.565	มาก	มาก
9. ความรู้ที่ได้จากวิชาบาลีไวยากรณ์ สามารถนำไปใช้ประโยชน์กับการเรียนภาษาอื่น เช่น ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ได้	3.63	4.04	.770	.806	มาก	มาก
10. ความรู้ที่ได้จากวิชาบาลีไวยากรณ์ ทำให้แปลธรรมบทได้อย่างถูกต้อง	4.08	4.62	.654	.647	มาก	มากที่สุด
11. ความรู้ที่ได้จากวิชาบาลีไวยากรณ์ ไม่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.63	3.62	1.056	.974	มาก	มาก
12. ความรู้ที่ได้จากวิชาบาลีไวยากรณ์ ไม่ช่วยส่งเสริมทักษะการคิดสร้างสรรค์	3.63	4.33	1.013	.751	มาก	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

13. ความรู้ที่ได้จากวิชาบาลีไวยากรณ์ ไม่ช่วยส่งเสริมทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน	3.88	4.50	.797	.722	มาก	มากที่สุด
14. วิชาบาลีไวยากรณ์ มีเนื้อหามากเกินไป	2.88	3.38	.797	.647	ปานกลาง	มาก
15. วิชาบาลีไวยากรณ์ เป็นวิชาที่เข้าใจยาก	3.00	3.38	.780	.770	ปานกลาง	ปานกลาง
16. วิชาบาลีไวยากรณ์ เป็นวิชาที่น่าเบื่อ	3.67	3.71	.761	.806	มาก	มาก
17. เวลาว่าง นักเรียนไม่เคยทบทวนวิชาบาลีไวยากรณ์	3.08	3.62	.717	.824	ปานกลาง	มาก
18. วิชาบาลีไวยากรณ์ เน้นเรื่องความจำมากกว่าความเข้าใจ	4.25	4.63	.608	.495	มาก	มากที่สุด
19. นักเรียนไม่มีความมั่นใจในการทำกิจกรรมต่างๆที่ครูจัดให้	3.83	4.29	.702	.751	มาก	มาก
20. นักเรียนชอบชวนเพื่อนคุยในชั่วโมงวิชาบาลีไวยากรณ์	3.58	4.46	.584	.658	มาก	มาก
ภาพรวม	75.83	82.75	6.597	5.636	มาก	มากที่สุด

จากตาราง 5 พบว่า ก่อนทดลอง นักเรียนมีระดับของเจตคติต่อวิชาบาลีไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย เรียงจากมากไปหาน้อย 2 ระดับ คือ อันดับที่ 1 ข้อที่ 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 16, 18, 19, 20 นักเรียนมีระดับของเจตคติที่ระดับมาก และ อันดับที่ 2 ข้อที่ 2, 14, 15, 17 นักเรียนมีระดับของเจตคติที่ระดับปานกลาง

หลังทดลอง พบว่า นักเรียนมีระดับของเจตคติต่อวิชาบาลีไวยากรณ์ มีค่าเฉลี่ย เรียงจากมากไปหาน้อย 3 ระดับ คือ อันดับที่ 1 ข้อที่ 6, 7, 10, 13, 18 นักเรียนมีระดับของเจตคติที่ระดับมากที่สุด อันดับที่ 2 ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 19, 20 นักเรียนมีระดับของเจตคติที่ระดับมาก อันดับที่ 3 ข้อที่ 15 นักเรียนมีระดับเจตคติที่ระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาบาลีไวยากรณ์ก่อนและหลังการทดลอง ปรากฏผลดัง

ตาราง 6

ตาราง 6 การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาบาลีไวยากรณ์ ก่อนและหลังการทดลอง

แบบสอบถาม	n	\bar{X}	S.D.	ค่าสถิติ t	Sig.
ก่อนเรียน	24	75.83	6.957	-5.24	.00
หลังเรียน	24	82.75	5.636		

จากตาราง 6 พบว่า จากการทดสอบก่อนเรียน ค่าเฉลี่ยของเจตคติต่อวิชาบาลีไวยากรณ์ของนักเรียน เท่ากับ 75.83 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.957 และจากการทดสอบหลังเรียน ค่าเฉลี่ยทางเจตคติของนักเรียน เท่ากับ 82.75 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 5.636 แสดงว่า เจตคติของนักเรียนก่อนทดลองและหลังทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้วิชาบาลีไวยากรณ์ เรื่อง สมาส ชั้นเปรียญตรี (ประโยค 1-2 และ ประโยค ป.ธ. 3) มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และ เจตคติของนักเรียนก่อนทดลองและหลังทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้